

การเผยแพร่ผลงานดีเด่นที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่ประจักษ์
นางเยาวมาศ ดินลานสกุล ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย ๒ ตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
โทรศัพท์ : ๐๘๑-๐๙๗๒๙๙๒ Facebook : Yaowamas Dinlansakool

รางวัลครูผู้สอนนักเรียนได้รับรางวัลระดับเหรียญทองชนะเลิศ กิจกรรมการแข่งขันการเขียน
เรียงความและคัดลายมือ ระดับชั้น ม.๔ – ม.๖ งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๓

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖

“พอเพียง” วิถีแห่งความสุขของชีวิต (ผลงานการเขียนเรียงความ เถรียญทองชนะเลิศ ระดับชาติ)

นางสาวณัชชา สุราตะโก ระดับชั้น ม.๖

ความพอเพียง คือ การพอใจในสิ่งที่มี ไม่ละโมภโลภมาก ไม่ชวนขวยไขว่คว้าสิ่งฟุ่มเฟือย ไม่ใช่จ่ายเกินตัว ความพอเพียงเป็นการตั้งตนอยู่บนทางสายกลาง ไม่เข้มงวดหรืออ่อนหลวมเกินไป มีความพอเหมาะพอดี กล่าวได้ว่าเป็นหนทางแห่งมรรค คือ หนทางขจัดทุกข์ เป็นหนทางแห่งความสุข ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่คนไทย ด้วยทรงหวังให้คนไทยทั้งแผ่นดินอยู่ดีกินดี และสามารถพึ่งพาตนเองได้

การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง คือ การรู้จักประหยัด อดออม ใช้จ่ายในสิ่งจำเป็น ทั้งนี้การประหยัดมิได้จำกัดเพียงแค่เรื่องเงินเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการประหยัดเวลาและวัตถุดิบต่างๆ อีกด้วย กล่าวคือ รู้จัก ใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่ให้คุ้มค่ามากที่สุด

ความพอเพียง คือ ความสุขของชีวิต เพราะเมื่อเรามีความพอใจในสิ่งที่มี ยินดีในสิ่งที่ได้ ไม่มี ความอยากได้อยากมีซึ่งเป็นสิ่งที่คอยผลักดันเราให้วุ่นวายอยู่กับการชวนขวยไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ หากเรารู้จักพอแล้วก็จะหยุดความวุ่นวายในชีวิตและพบกับความสุข ดังเช่นครอบครัวของฉัน

ครอบครัวของฉันมีอยู่ด้วยกัน ๖ คน คือ ฉัน พ่อ แม่ พี่สาวและน้องสาวอีกสองคน พ่อแม่ของฉันเป็นเกษตรกรชาวสวนยางพารา ท่านทั้งสองจะตื่นตั้งแต่ตีหนึ่งตีสองเพื่อไปกรีดยางและจะกลับมารับประทาน ข้าวเช้าที่บ้านก่อนจะออกไปเก็บน้ำยางในช่วงสาย ในช่วงวันหยุด ฉัน พี่และน้องจะไปช่วยพ่อแม่เก็บน้ำยาง นอกจากสวนยางพาราแล้วพ่อกับแม่ยังทำสวนปาล์ม วันใดที่ฝนตกหนักจนไม่สามารถกรีดยางได้พ่อกับแม่ ก็จะเก็บลูกปาล์มไปขาย นอกจากนี้ตามร่องสวนยางพาราและสวนปาล์มพ่อกับแม่ได้นำพืชพันธุ์ผักผลไม้ต่างๆ ไปปลูก ครอบครัวของฉันสามารถเก็บผักจากไร่มาทำกับข้าวและเก็บผลไม้จากสวนมารับประทาน โดยไม่ต้องซื้อ จึงทำให้ลดค่าใช้จ่ายของครอบครัวลงได้มาก พ่อพูดอยู่เสมอว่า “อยู่อย่างคนรวยจะไม่มี วันรวย อยู่อย่างคนจนจะไม่มีวันจน” คนรวยที่สำคัญว่าตนรวย ไม่ขยันทำงาน ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่รู้จักเก็บออม สุดท้ายเงินที่มีอยู่ก็ย่อมหมดไป แต่คนจนรู้ตัวว่าจนก็จะขยัน ตั้งใจทำงาน รู้จักเก็บรู้จักจ่าย ย่อมมีกินมีใช้ ไม่อดตายแน่นอน สำหรับแม่นั้นมักสอนเรื่องความพอเพียงด้วยบทกลอนที่ว่า “มีสสิ่งพึงบรรจบให้ครบบาท อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์ แม้นมีน้อยใช้น้อยค่อยบรรจง อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน” ฉันดีใจ ที่ครอบครัวของฉันดำรงชีวิตอยู่บนความพอเพียงและต่างก็ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ แม้ครอบครัวของฉันจะมีรายได้ไม่มากนัก แต่เพราะทุกคนรักที่จะใช้ชีวิตบนวิถีแห่งความพอเพียง รู้จัก ใช้จ่ายอย่างประหยัด จึงทำให้ครอบครัวของฉันมีกินมีใช้และไม่เดือดร้อนเรื่องค่าใช้จ่ายมากนัก ที่สำคัญ กว่านั้นคือ การใช้ชีวิตด้วยความพอเพียงได้สร้างสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นในครอบครัวของฉันอีกด้วย

ฉันเชื่อว่า ความพอเพียงคือความสุขของชีวิตเป็นความสุขที่เรียบง่าย สามารถกระทำได้ทุกคน ฉันภูมิใจที่ได้เกิดบนผืนแผ่นดินไทยอันอุดมสมบูรณ์ที่มีพระมหากษัตริย์ผู้ทรงรักและห่วงใยราษฎร อย่างแท้จริง ฉันมั่นใจว่าหากคนไทยทุกคนปฏิบัติตนตามวิถีแห่งความพอเพียง วิถีแห่งความสุข ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแล้ว ทุกคนจะพบกับความสุขในชีวิตได้ดังเช่นครอบครัวของฉัน.